

Asociatia Stramutatilor,Refugiatilor si Condamnatilor Politic - judetul  
Braila

Registrul National al ONG, certificat de inregistrare nr.53/2011 la Judecatoria Braila

Cod de inregistrare fiscala: 29276846

Adresa: Braila, str.Pensionatului nr. 5, telefon: 0757550145

email:asrcpbr@yahoo.com

Informare :

catre Institutia Prefectului Judetului Baila la sedinta

din data de 24.05.22

## **DRAMA DEPORTATILOR ANULUI 1951**

### **Eroii si martirii Rusaliilor**

Ziua de 18 iunie este declarata conform legii 125 din 2020 ca ziua Victimelor Deportării în Timpul Regimului Comunist.

Aticolul 2 (1) Parlamentul , Presedintele Romaniei , Guvernul precum si celelalte autoritati ale administratiei publice , centrale si locale pot organiza manifestari dedicate comemorarii zilei de 18 iunie prevazute la articolul 1

(2) Fondurile necesare pt organizarea evenimentelor prilejuite de Ziua Victimelor Deportării în Timpul Regimului Comunist pot fi asigurate din bugetele entitatilor prevazute la aliniatul (1 ) in limita alocatiilor bugetare aprobate .

In noaptea de Rusalii, 18/19 iunie 1951, s-a abatut urgia - ciurma rosie asupra gospodarilor de frunte de la granita Romaniei cu Iugoslavia, pe o raza de 25 km in interiorul tarii, respectiv judetele Timis, Mehedinti si Caras-Severin, de unde, din 258 de localitati, 12.791 de familii, cu peste 40.000 de persoane au fost treziti din somn de ostasi inarmati si somati sa se pregateasca pentru a parasi localitatea de domiciliu. Aveau la dispozitie cateva ore sa-si adune cele necesare pentru a le incarca intr-o caruta pana la cea mai apropiata gara. Deruta era totala, oamenii voiau sa stie unde vor merge, ce lucruri pot lua, de ce au fost alesi ei, cat vor sta acolo, ce fac cu restul lucrurilor, cui raman animalele din curte, cine raspunde de bunuri, etc. Nici un raspuns, nici o lamurire, doar insulte si bruscati. Noul regim comunist, de o cruzime

- nemaiintalnita se instala in aceasta tara crunt lovita de-a lungul istoriei, si nici un abuz nu trebuia justificat.

Aceasta masura de dislocare a persoanelor care prezentau un pericol pentru noua democratie populara a fost aprobata la plenarea C.C. al P.M.R. din 3 - 5 martie 1949 de catre Gheorghe Gheorghiu-Dej, si apoi , abia la 15 martie 1951, Teohari Georgescu , ministru al Afacerilor Interne, propune modificarea art. 6 din HCM nr.1154/1950 prin care s-a aprobat planul de deportare sau internare in domiciliu obligatoriu a tuturor aceste "elemente dusmanoase" cu factor ridicat de risc - "elemente" asa li se spunea oamenilor. Totul pentru curatarea zonei de influenta cu Iugoslavia titoista, al carei conducator a intrat in conflict cu tatul Stalin.

Printre "elementele" care prezentau pericol pentru democratia populara, au fost nominalizati:

- Fosti exploatatori (bancheri industriasi, mari comercianti);
- Familiile unor persoane condamnate pentru activitate contrarevolutionara, membrii organizatiei legionare si alte categorii;
- Nationalisti: sarbi, germani, maghiari, cetateni fugiti de regimul sovietic si alte categorii. Toti acestia au fost dislocati in baza deciziei MAI nr. 200/1951.

La toata aceasta actiune criminala a regimului comunist au fost mobilizate si folositi peste 10.000 de soldati, militieni si securisti, 2.656 de vagoane de marfa (tip bou-vagon) si 6.211 de autocamioane cu destinatia - Campia Stearpa a Baraganului. Asa cum am mentionat mai sus, circa 12.791 de familii cu peste 40.000 de persoane au cazut prada celei mai dureroase zile a satului si au fost trimise sa traiasca acolo unde nu se traia, in compul gol, in desert, caci Baraganul a fost dintotdeauna desertul Romaniei.

Aceste "elemente", care nu mai erau considerati oameni, au fost imbarcate in vagoane de marfa, impreuna cu animalele ce le-au putut lua cu ei, si cu santinela la usa vagonului au pornit spre necunoscut. Printre deportati se zvonea faptul ca ii ducea in Siberia, dar dupa circa 10-12 zile de mers cu trenul au fost debarcati in desertul Baraganului pe 18 localitati noi infiintate, unde la coborarea din vagoane, fiecare familie a primit un tarus si un numar, care indica noul loc de ridicare a casei si au fost lasati sub cerul liber cu interdictia de a nu se deplasa mai departe de 15 km.

Printre asezarile speciale pentru deportati in numar de 18, se pot enumera urmatoarele: Dropia, Pelican, Ezerul, Olarul, Mazareni, Rachitoasa, Movila Galdaului,

Latesti, Zagna, Schei, Bumbacar, Brates, Fundata, Viisoara, Dalga, Salcam, Valea Viilor, toate acestea faceau parte din fostele raioane Calarasi, Braila, Calmatui, Galati, Slobozia, Lehliu si Fetesti.

In anul 1956, dupa eliberarea deportatilor, aceste comune au devenit "domicilii obligatorii" pentru detinutii politici "recalcitrantii", care isi executasera anii de condamnare si erau trimisi aici pentru "supliment de pedeapsa" cum ar fi: Corneliu Coposu, Ion Diaconescu, Ticu Dumitrescu si altii, iar in anul 1964, dupa gratierea generala a tuturor condamnatilor politici, casele din aceste lagare de suferinta au fost demolate, pamantul a fost arat cu tot cu cimitire si urmele au fost sterse.

In prezent, mai traim noi care la timpul deportarii eram copii si ne-am impartasit intamplarile tragice de la parintii nostri din perioada respectiva. Noi copiii de atunci, am fost lipsiti de copilarie. Bucuria noastra era joaca pe campia nesfarsita, sub arsita soarelui, in timp ce pasteam vitele.

La inceput, pana sa ne ridicam casele, am dormit in bordei, sub pamant, de exemplu: familia mea formata din 9 persoane, 6 copii si 3 adulti, dormeam imbracati si aliniati pe saltea de paie, pentru ca locul era foarte stramt. Partea cea mai proasta la inceput a fost alimentarea cu apa potabila. Apa era adusa cu cisternele si nu era buna de baut si nici de spalat, dar nici pentru mancare, era calda si cu gust de motorina, dar cu toate acestea stateam la coada pentru cativa litri de apa, asa rea cum era.

Singura vina a deportatilor a fost ca au muncit si au trudit toata viata pentru mai binele copiilor lor. Minciuna comunistilor a continuat de la colonistii coreeni la agentii titoisti. Din cauza mizeriei si a conditiilor inumae a izbucnit o epidemie de tifos exantematic. Toti tremurau ca plopul, de febra. Curgeau apele pe deportati ca paraiele involburate. Tifosul este o boala criminala care iti roade intestinele... Nu poti manca nimic, doar cateva linguri de ceai...

Cativa au riscat si au mancat cate un biscuite... Au murit imediat... S-a aflat de epidemie si a venit o comisie sanitara de la Galati. Surorile erau de parere sa nu se intervina, sa nu-i trateze, sa-i lase sa moara. De ce? Ciurma rosie a deportat toate categoriile de varsta: de la pruncii de san pana la bunici, de la fetitele zglobii pana la bunicile cu varsta de aur, de la barbatii de cremene pana la cei suferinzi si mutilati. Traiau in bordeie, in arsita, in geruri, in ploi napraznice si in zapezi uriase, cu copilaria franta, cu

- tinerețea amputată și cu bătrânețea în carja.

Parinții noștri erau obligați să meargă la munca câmpului, pe la gospodăriile de stat din apropiere, după care, în timpul liber erau forțați să facă chirpici pentru construirea sediului miliției, statului popular, magazin, etc.

În Baragan erau veri toride, ploi torențiale, iar iernile aduceau zăpezi abundente și viscoale, ca de exemplu: în august 1951, în raionul Braila, localitatea Ion Sion, foarte aproape de Rubla, au fost +44,5 C la umbră. Va dați seama cum suportam noi aceste temperaturi sub cerul liber. Nimeni nu a putut să uite și nici nu va uita vreodată socul desprinderii de locul natal, chinurile și privațiunile din primii ani. Sufletele noastre poartă pecetea deportării pentru vecie, mă refer la cei care mai sunt în viață în prezent.

Pe timpul domiciliului obligatoriu, datorită lipsei de asistență medicală și o alimentație precară, în toate cele 18 sate cu deportați au murit între anii 1951 - 1956 cel puțin 1.687 de persoane dintre care 1.510 adulți și 177 copii, de la o lună la 16 ani, cel mai tânăr decedat a fost o fetiță de doar 2 zile. Numai pentru raionul Braila, redau mai jos o statistică cu cele 5 sate de deportați:

1. satul Zagna a fost populat cu 613 familii, din care au murit 126 persoane;
2. satul Mazareni a fost populat cu 456 familii, din care au murit 51 persoane;
3. satul Rubla a fost populat cu 451 familii, din care au murit 27 persoane;
4. satul Bumbacari a fost populat cu 437 familii, din care au murit 100 persoane;
5. satul Schei a fost populat cu 406 familii, din care au murit 73 persoane;

Per total în raionul Braila au fost dislocați și stabiliți cu domiciliu obligatoriu un număr de 2.362 familii compuse din mai multe naționalități: romani, basarabeni, germani, sarbi, aromani, iar morți au fost identificați un număr de 377 persoane. Aceste date au fost cercetate și identificate de către Centrul Internațional de Studii asupra comunismului în anul 2011.

Având în vedere cele relatate mai sus, în memoria celor dispăruți în perioada de tristă amintire, cât și după, datorită traumelor suferite. Asociația noastră pregătește și susține în fiecare an pe data de 18 iunie la monumentele ridicate în memoria celor dispăruți cum ar fi : satul Baldovinești , la fel și în localitățile Dudesti și Urleasca o slujbă

- de pomenire sustinuta de un sobor de preoti .

Pentru ei, care sunt AI NOSTRI, si nu-i vom uita niciodata, ruga noastra sa se indrepte in ZI SFANTA DE RUSALII spre vesnica lor pomenire si izbavire intru Mantuirea lor si a noastra! Rugaciunea noastra sa se inalte fierbinte MANGAIETORULUI pentru ca drama deportarilor sa nu o mai parcurga nimeni, niciodata!

INTOCMIT

Presedinte A.S.R.C.P. Braila

Chinga Tanase